

Sygn. akt V Kz 903/17

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2017 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi, V Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia S.O. Zbigniew Mierzejewski

Protokolant: st. sekr. sąd. Sylwia Kurek

przy udziale Prokuratora Jolanty Skowrońskiej

po rozpoznaniu w sprawie E. P.

obwinionego o czyn z art. 92a k.w.

zażalenia obwinionego

na zarządzenie przewodniczącej II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 28 czerwca 2017 r. w sprawie o sygn. akt II W 567/16

w przedmiocie odmowy przyjęcia apelacji

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w.

postanawia:

1. utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie;
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego M. Ś. kwotę 55, 35 zł (pięćdziesiąt pięć złotych trzydzieści pięć groszy) tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej obwinionemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 28 czerwca 2017 r. w sprawie o sygn. akt II W 567/16, przewodnicząca II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Pabianicach odmówiła przyjęcia apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 20 marca 2017 r., sygn. akt II W 567/16 z uwagi na fakt, iż obwiniony uchybił terminowi do uzupełnienia braków formalnych apelacji.

Powyższe zarządzenie zaskarżył zażaleniem obwiniony.

Odnosząc się w uzasadnieniu zażalenia do nieprawidłowości wyroku wniósł o przyjęcie jego apelacji jako zasadnej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenia obwinionego E. P. nie było zasadne.

Zgodnie z treścią przepisu art. 429 § 1 k.p.k., mającego odpowiednie zastosowanie w postępowaniu w sprawach o wykroczeniu stosownie do art. 109 § 2 k.p.w., prezes sądu pierwszej instancji odmawia przyjęcia środka odwoławczego między innymi wówczas, jeśli został wniesiony po terminie.

Jak natomiast wynika z przepisu art. 120 § 1 k.p.k. w zw. z art. 38 § 1 k.p.w. jeżeli pismo nie odpowiada wymogom formalnym, przewidzianym w art. 119 lub w przepisach szczególnych, a brak jest tego rodzaju, że pismo nie może

otrzymać biegu, albo brak polega na niezłożeniu należytych opłat lub upoważnienia do podjęcia czynności procesowej, wzywa się osobę, od której pismo pochodzi, do usunięcia braku w terminie 7 dni. W razie uzupełnienia braku w terminie pismo wywołuje skutki od dnia jego wniesienia. W razie nieuzupełnienia braku w terminie, pismo uznaje się za bezskuteczne, o czym należy pouczyć przy doręczeniu wezwania.

W dniu 17 maja 2017 r. obwiniony nadał w placówce pocztowej przesyłkę zawierającą apelację od wyroku z dnia 20 marca 2017 roku. Przepisy nie przewidują szczególnych wymagań formalnych dla apelacji jeżeli nie jest ona wnoszona przez podmiot profesjonalny. Minimalne wymogi stawiane apelacji jako środkowi odwoławczemu zawarte są w przepisie art. 427 § 1 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w. i ograniczają się do wskazania zaskarżonego rozstrzygnięcia oraz podania czego domaga się skarżący.

Apelacja obwinionego nie spełniała tego wymogu formalnego w związku z czym przewodnicząca II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Pabianicach zarządzeniem z dnia 24 maja 2017 r. (k. 83) wezwała obwinionego do uzupełnienia braku formalnego apelacji pod rygorem pozostawienia jej bez rozpoznania.

Obwiniony odebrał wezwanie do uzupełnienia braku formalnego apelacji w dniu 14 czerwca 2017 r. (k. 87) i w dniu 22 czerwca 2017 r. nadał w urzędzie pocztowym przesyłkę zawierającą uzupełnioną apelację (koperta z datownikiem k. 93). Uzupełnienie braku formalnego apelacji zostało zatem dokonane po upływie 7 dniowego terminu, który upłynął z dniem 21 czerwca 2017 r.

W przedmiotowej sprawie obwiniony powinien rozróżnić dwie kwestie, tj. zasadności merytorycznej jego apelacji oraz warunków formalnych przyjęcia tego środka odwoławczego przez Sąd.

W zażaleniu na zarządzenie przewodniczącej II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Pabianicach o odmowie przyjęcia apelacji obwiniony nie zawarł jakichkolwiek zarzutów, które mogłyby skutecznie podważyć prawidłowość tego rozstrzygnięcia.

Zażalenie obwinionego mogłoby zostać uwzględnione tylko wówczas, gdyby sędzia wydająca zaskarżone zarządzenie błędnie uznała, że środek odwoławczy został złożony po terminie, a w rzeczywistości termin ten byłby zachowany. Taka sytuacja w przedmiotowej sprawie nie miała miejsca. Wobec faktu, że termin zawity do uzupełnienia braków formalnych apelacji nie został dochowany jedyną prawidłową decyzją mogło być wydanie zarządzenia o odmowie przyjęcia środka odwoławczego.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej obwinionemu z urzędu orzeczono na podstawie § 17 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 18 ust. 1 w zw. z § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. z 2016 r., poz. 1715).